

Manifest sobre els horaris comercials

La Fundació Barcelona Comerç i el Consell de Gremis de Comerç, Serveis i Turisme de Barcelona, volem manifestar el nostre desacord més radical davant l'anunci que ha fet el secretari d'Estat de Comerç, Jaime García-Legaz, de modificar profundament l'actual legislació comercial mitjançant un Reial decret llei, de compliment obligatori per a totes les comunitats autònomes, obviant les competències plenes transferides en matèria de comerç.

El comerç urbà de Barcelona és, des de sempre, un dels motors principals de l'economia de la ciutat i ho continua sent avui dia. Els més de 35.000 comerços i els 70.000 establiments de serveis de comerç, estesos per tota la trama urbana, aporten aproximadament el 30 % del PIB de la ciutat, i abasteixen amb escreix les demandes dels ciutadans i les dels gairebé 8 milions de turistes que ens visiten. L'equilibri entre els diferents formats comercials és un fet que fa de Barcelona una ciutat de comerç reconeguda arreu.

El decret anunciat, amb el paraigües d'una pretesa liberalització en matèria d'horaris comercials i de promoció de les vendes, ens condueix inexorablement cap a la destrucció d'una bona part d'aquest comerç. En efecte, la nova legislació modifica la Llei de comerç de Catalunya, fa augmentar fins a 90 hores setmanals l'obertura dels comerços, i permet que els establiments comercials de qualsevol activitat, fins a 300 m², obrin tots els dies, inclosos diumenges i festius.

El decret modifica, així mateix, la legislació de les anomenades *zones turístiques*, i obliga els ajuntaments de catorze ciutats, entre elles Barcelona, a fixar, almenys, una zona turística, la qual cosa permetrà que els comerços de qualsevol activitat i mida situats a la zona turística obrin tots els dies de l'any.

La fal·laç afirmació que la situació actual no permet als turistes realitzar les compres que voldrien fer, però que no poden fer els diumenges perquè les botigues estan tancades, no és gens creïble. Els turistes que ens visiten romanen 3 dies de mitjana a la nostra ciutat i, en conseqüència, sempre disposen almenys de 2 dies per comprar el que desitgin. On és el problema? D'on es preveu l'increment de les vendes?

Les dades oficials contrastades palesen aquesta afirmació: Barcelona és la segona ciutat europea en facturació per compres de visitants estrangers, només per sota de Londres, i dobla la xifra de vendes de Madrid. I això sense comerços els diumenges.

També, i no és un tema menor, el decret modifica la normativa catalana sobre les rebaixes, deixant a mans dels comerciants, individualment, la determinació de quan volen fer-les, sense limitació de temps. També permet la venda d'articles "específicament per a les rebaixes", així com que a la botiga coexisteixin saldos, ofertes i els articles "rebaixats". Tota una perversió que dificultarà, i molt, la competència entre el nostres comerços de proximitat i els grans comerços, cadenes i grans superfícies, ja que les possibilitats de

disposar de mercaderies és fàcilment al seu abast, encara que sigui reduint la qualitat dels productes.

El decret que vol imposar ara el govern del Partit Popular sembla perseguir allò que des de fa anys pretenen les grans empreses comercials: decantar cap als seus negocis un major nombre de compradors, la qual cosa només és possible amb mesures com l'anunciada. En efecte, la quantitat de diners disponible per part les famílies per fer les seves compres continuarà sent la mateixa. No compraran més perquè els comerços estiguin oberts més hores i més dies. Sembla evident, per tant, que l'únic que pot pretendre el decret és decantar aquestes compres cap a determinats formats comercials, sense tenir en compte el petit i mitjà comerç urbà.

Els qui voldrien que es modifiqués l'actual normativa de comerç addueixen que l'aplicació del decret suposaria un augment molt significatiu del nombre de llocs de treball. Tampoc això no sembla acostar-se a la realitat. L'experiència de l'aplicació d'una normativa similar a altres ciutats de l'Estat demostra que un nombre molt significatiu de comerços ha hagut de tancar, i el nombre de treballadors ha augmentat en menor quantia que el nombre de comerciants i els seus treballadors que s'han quedat sense feina. Les dades són del mateix Ministeri que impulsa el decret. A qui volen enganyar?

Per totes les consideracions que hem enunciat, la Fundació Barcelona Comerç, així com el Consell de Gremis de Comerç, Serveis i Turisme de Barcelona, demanem:

A les administracions catalanes,

Que prenguin totes les mesures possibles per evitar l'aplicació del decret a Catalunya i que defensin els interessos del comerç, que són, sens dubte, els interessos del país.

Que defensin el tan preuat model de comerç que caracteritza les nostres ciutats, i que ha estat –i continua sent– una part important en la conformació de la nostra idiosincràsia.

Als proposants del Decret llei,

Els exigim que el retirin. No és matèria de la seva competència i la seva aplicació no només no incrementaria les vendes, sinó que provocaria inexorablement el tancament de comerços amb el consegüent augment de l'atur, la degradació comercial i social del nostre territori, així com l'augment de la inseguretat i la precarització de l'estil de vida mediterrània que ens és propi.

Ferlandina, 25
08001 Barcelona
Tel.: 934 436 346
fundació@eixosbcn.org

Barcelona, 9 de juliol de 2012

Sr. Vicenç Gasca i Grau
Fundació Barcelona Comerç

Sr. Gaietà Farràs González
Consell de Gremis de Comerç,
Serveis i Turisme

Amb el suport de:

CCC

PIMEC Comerç

ABC de Catalunya

CEDAC

UGT-Catalunya

COCAM

FECOHT - CCOO